Dosarul nr. 2-990/2025 /2-25065556-38-2-12052025-1/

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

Pronunțată public **17 septembrie 2025** în mun. Orhei
Hotărârea întocmită integral la **07 noiembrie 2025**

Judecătoria Orhei (sediul Central)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Eugeniu Ciubotaru
Grefieră Diana Stovbîr

cu participarea reclamantei Elena Bushueva, a reprezentantei acesteia, avocata stagiară Anastasia Maxian, împuternicită prin mandatul avocațial seria MAS nr. 094735 din 17 iunie 2025, a pârâtului Ion Jurea, a reprezentantului său, avocatul Boris Bulbuc, împuternicit prin mandatul avocațial seria MA nr. 2316879 din 25 august 2025, -

în sediul instanței, în ședință publică, în limba de stat, în procedură contencioasă a judecat pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Elena Bushueva împotriva lui Ion Jurea cu privire la repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică,

a c o n s t a t a t :

Argumentele părților procesului:

La 12 mai 2025, a fost înregistrată cererea de chemare în judecată înaintată de către Elena Bushueva împotriva lui Ion Jurea cu privire la repararea prejudiciului moral.

În motivarea pretențiilor respective, a indicat că la 29 februarie 2024, aproximativ la ora 10:26 min, se afla într-un loc public, lângă magazinul care aparține pârâtului Ion Jurea. În acel moment, filma cu telefonul pentru a documenta un act de concurență neloială, or în acea zi, pârâtul se apropia de clienții ei și susținea că produsul său este mai ieftin, astfel perturbând activitatea sa comercială.

Reclamanta a susținut că i-a spus calm pârâtului ca produsul său este mai ieftin, nu a strigat și nu a provocat un conflict. Ca răspuns, Ion Jurea a ridicat mâna dreaptă pentru a o lovi iar cu mâna stângă a ținut-o de mâna dreapta, ceea ce i-a provocat durere fizică. După aceasta, pârâtul a ridicat vocea la ea și a declarat că dacă continuă să îl filmeze, o va apuca și nu doar de mână. Gest pe care l-a perceput ca o amenințare directă de aplicare a forței fizice.

A menționat că drept urmare a acțiunilor pîrîtului, i-au rămas echimoze pe mâna dreaptă, care au fost destul de vizibile și dureroase, ceea ce este confirmat print-un certificat medical emis de expertul medico-legal, anexat la materialele dosarului. Acest incident i-a provocat nu doar disconfort fizic, dar și daune morale.

Într-un final, Elena Bushueva a solicitat repararea prejudiciului moral, prin încasarea din contul lui Ion Jurea a sumei de 50000 lei.

În cadrul ședinței de judecată din 19 iunie 2025, reclamanta a depus o cerere de concretizare a pretnțiilor prin care a solicitat repararea prejudiciului moral în mărime de 200000 lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10000 lei (f.d.21-22).

Ion Jurea nu a înaintat vreo referință și careva înscrisuri, la materialele dosarului nu a anexat.

În ședința de judecată, reclamanta Elena Bushueva a susținut integral cererea de chemare în judecată, conform obiectului și temeiului formulat. Reprezentanta sa, avocata stagiară Anastasia Maxian, în esență, s-a rezumat la a susține poziția clientei sale.

Ion Jurea, dar și reprezentantul acestuia, avocatul Boris Bulbuc, în cadrul ședinței de judecată, au solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată, întrucât pîrîtul nu se consideră vinovat de careva fapte prejudiciabile.

Aprecierea instanței:

Studiind materialele pricinii, audiind părțile la proces, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea Elena Bushueva împotriva lui Ion Jurea cu privire la repararea prejudiciului moral, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Art. 239 Cod de procedură civilă prevede că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În corespundere cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Astfel, cu referire la circumstanțele de fapt, în ședința de judecată s-a constatat fără echivoc că la 29 februarie 2024, reclamanta a depus o plîngere la Inspectoratul de Poliție Orhei pe acțiunile lui Ion Jurea (f.d.10).

La 12 martie 2024, Inspectoratul de Poliție Orhei a emis o încheiere în rezultatul verificării sesizării înregistrate în registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente cu nr. 1608 din 29 februarie 2024, prin care s-a decis a recunoaște vinovat pe cet. Ion Jurea în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 78 alin. (1) și art. 69 alin. (1) Cod contravențional (f.d.9).

Ca urmare, în privința lui Ion Jurea a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 576623, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravențiilor prevăzute de art. 69 alin. (1) și 78 alin. (1) din Codul contravențional al Republicii Moldova (f.d.14).

Prin scrisoarea Inspectoratului de Poliție Orhei nr. 34/444108 din 14 martie 2024, Elena Bushueva a fost informată că plângerea înregistrată la Inspectoratul de poliție Orhei privind atragerea la răspundere a cet. Ion Jurea, care la 29.02.2024, aproximativ la ora 10:26, pe strada M. Sadoveanu, nr. 50 din mun. Orhei, a agresat-o fizic și a amenințat-o cu răfuială fizică, precum și faptul că activează ilegal, a fost înregistrată în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni și incidente (registrul nr. 2) al inspectoratului de poliție Orhei cu nr. 1608 din 29 februarie 2024 și examinată. A menționat că a fost pornit proces contravențional în privința persoanelor necunoscute conform elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) „Vătămarea integrității corporale” și art. 69 alin.

(1) „Injuria” Cod contravențional, iar despre decizia de sancționare va fi informată suplimentar.

Conform raportului de expertiză judiciară din 01 martie 2024, la cet. Elena Bushueva s-a constatat echimoză pe brațul drept, cauzată prin acțiune traumatică cu obiect contondent, dur, corespunde timpului și circumstanțele indicate în solicitare, condiționează dereglarea sănătății nu mai mult de 6 zile și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

Potrivit art. 9 alin. (1) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Conform art. 19 Cod civil, alin. (1) și (3), În condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Art. 20 alin. (1) al aceluiași Cod reglementează că dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvîrșită cu vinovăție sub forma intenției sau imprudenței.

Ab initio, este lesne de accentuat că pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componenţa delictului civil, iar componenţa delictului civil include următoarele condiţii: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia. Acestea sunt condiţiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală.

În aceeași ordine de idei, conform jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului şi jurisprudenței naționale constante, prevederile Codului de procedură penală sunt aplicabile cauzelor contravenționale, or amenda contravențională nu are scopul de compensare materială pentru prejudiciu, dar are, în esenţă, scopul de a pedepsi şi de a preveni, acest caracter punitiv fiind, tradiţional, caracteristica distinctivă a pedepselor penale (a se vedea cauza Ziliberberg contra Moldovei).

Astfel, în corespundere cu art. 219 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire.

Conform art. 387 alin. (1) Cod contravențional, este victimă persoana fizică sau persoana juridică căreia, prin contravenție, i-au fost cauzate prejudicii morale, fizice sau materiale.

Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Potrivit prevederilor art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Coroborând în prezenta speță, circumstanțele de fapt cu normele de jure pertinente, se constată cu certitudine vinovăţia lui Ion Jurea în comiterea contravenţiei prevăzută de art. 78 alin. (1) din Cod contravențional ”Vătămarea integrității corporale , adică maltratarea sau alte acţiuni violente care au cauzat vătămare neînsemnată a integrității corporale” și art. 68 alin. (1) din Cod contravențional „Injuria”, vinovăţie constatată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 576623.

Ținând cont de faptul că reclamantei Elena Bushueva i-a fost cauzat un prejudiciu printr-o acțiune interzisă de legea contravențională, potrivit art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, coroborat cu jurisprudenţa CtEDO şi prevederile Codului contravențional, aceasta cu certitudine beneficiază de dreptul la repararea prejudiciului moral.

Conform art. 2036 alin. (1) și (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Prin prisma art. 2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Subsecvent, instanța notează că remunerația/compensația prejudiciului moral are scopul de a repara de fapt prin echivalent bănesc suferinţele psihice şi fizice cauzate de către făptuitor, astfel încât cuantumul acesteia trebuie să fie echitabil şi proporţional suferinţelor cauzate, adjudecarea unei sume ce ar depăşi aceste principii fiind contrară legii şi constituind o îmbogăţire fără justă cauză.

Deci, instanţele de judecată urmează să ia în consideraţie la determinarea mărimii compensaţiei pentru prejudiciul moral, atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor psihice sau fizice părţii vătămate, cât şi datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi: importanţa vitală a drepturilor personale nepatrimoniale şi a bunurilor (viaţa, sănătatea, libertatea, inviolabilitatea locuinţei, secretul personal şi familial, onoarea, demnitatea şi reputaţia profesională etc.); nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferinţelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor), pierderea sau limitarea capacităţii de muncă etc.); felul vinovăţiei (intenţia, imprudenţa) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezenţa ei.

Instanţele judecătoreşti, la determinarea mărimii prejudiciului moral în echivalent bănesc, sunt în drept să ia în consideraţie şi alte circumstanţe probatoare prin actele pricinii, în particular, situaţia familială şi materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părţii vătămate, intenția acestuia în cadrul comiterii faptei ilicite.

In concreto, prejudiciul moral instanţa l-a apreciat ca fiind prezent în speţă, or acțiunile bruște și cuvintele jignitoare ale lui Ion Jurea îndreptate în privința Elenei Bushueva, au provocat suferințe fizice și psihice, anxietate, stres, respectiv, care indubitabil implică cauzare de daună morală.

Totodată, instanța consideră că suma solicitată în mărime de 200000 lei cu titlu de prejudiciul moral este una excesivă, dar și ținînd cont de faptul că Ion Jurea a fost deja pedepsit pentru fapta ilegală comisă, scopul legii de a pedepsi şi preveni a fost atins, iar acest fapt deja reprezintă o anumită satisfacție echitabilă pentru reclamantă. La fel, instanța de judecată conchide că reclamantei i-au fost cauzate suferințe în urma incidentului produs, însă, reieșind din toate circumstanțele cauzei, întinderea acestora nu este atît de excesivă după cum pretinde Elena Bushueva. Or, pe de o parte, caracterul leziunilor corporale sunt vădit neînsemnate și pe de altă parte, reclamanta cu pârâtul fiind vecini la locurile de muncă, sunt în relații extrem de ostile de mai mult timp. Or, deja fapt notoriu în societatea locală, aceștia se provoacă reciproc și sunt părți ale mai multor plîngeri, procese de judecată pendinte. Concomitent, faptul petrecerii altercației în public, dar și personalitatea pîrîtului, care nu poate fi catalogat ca un agresor periculos, duc la concluzia că pericolul pentru reclamantă nu a fost unul excesiv și capabil de a produce urmări irecuperabile. Totodată, instanța mai ia în calcul că reclamanta nu a fost bătută, maltratată, ci, în timpul altercației, puțin bruscată în urma unei izbucniri de nervi a pîrîtului (probabil legată de faptul că lui Ion Jurea îi repugnă Elena Bushueva).

Concomitent, instanța va mai accentua un aspect extrem de important, anume comportmaentul victimei Elena Bushueva care nicidecum nu este unul exemplar, ba din contra, provocator și care apasă intenționat punctul vulnerabil al pîrîtului (temperamentul impulsiv, nestăpânit). Instanța atenționează că reclamanta Elena Bushueva, când inițiază conflicte, provoacă, trebuie să își asume cu responsabilitate și consecințele unui astfel de comportament, dar nu să adopte exclusiv rolul de victimă (neimplicată).

Cu alte cuvinte, instanța accentuează că în mod indubitabil, victima fiind permanent în conflict deschis cu contravenientul, nu poate percepe pericolul în sensul descris și fapta, nicidecum produce un asemenea șoc emoțional. Deopotrivă, tentativele de îmbogățire fără justă cauză, sau de răzbunare, a priori trebuie prohibite de către instanța de judecată. Ori, la caz, se creează impresia că se urmărește anume presarea pecuniară a pîrîtului cu scopul de a impune voința, sau de a-l face să cedeze la activitatea de comerț, concurentă cu cea a reclamantei.

La fel, potrivit Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire și se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Așadar, la caz, ținînd cont și de comportamentul victimei, instanța de judecată consideră că este suficientă pentru acoperirea oricăror daune, justă și echitabilă anume suma de 1500 lei cu titlu de recompensă pentru prejudiciul moral cauzat, sumă pe care o va adjudeca în folosul Elenei Bushueva de la Ion Jurea. În compensarea excedentului valorii

pretinse în sumă de 198500 lei, se va respinge cererea de chemare în judecată ca fiind vădit neîntemeiată.

Subsecvent, în partea ce ține de compensarea cheltuielilor de judecată în această pricină civilă, instanța reiterează că în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În corespundere cu art. 96 alin. (1), (1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Instanța a constatat că reclamanta Elena Bushueva, a fost reprezentată în instanţă de către avocata stagiară, Anastasia Maxian (f.d.20).

Conform cererii se revendică compensarea cheltuielilor de judecată. Bonul de plată seria DAA nr. 72000034 din 17 iunie 2025, indică că reclamanta a achitat avocatului pentru reprezentarea intereselor în prezenta cauză civilă suma de 10000 lei (f.d.23).

La acest capitol, soluţionînd cererile de restituire a cheltuielilor pentru asistenţă juridică, instanţa reţine, că pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, urmează și ţină cont de complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa, rezultatul obţinut etc.

La determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, urmează să ţină cont de complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei.

În jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus Romînia, hotărîrea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus Romînia, hotărîrea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus Romînia, hotărîrea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

La caz, instanța va nota ca nici una din aceste condiții sine-qua-non, nu sunt probate. Ori, din numărul mare de cauze pendinte, instanța cunoaște că Elena Bushueva a depus mai

multe plîngeri și în esență, reprezintă proceduri trase la indigo. La fel, reclamanta cunoaște procedurile judiciare foarte bine. Deci, cheltuieli de asistență juridică într-un cuantum atît de mare, nu erau necesare. Concomitent, instanța notează că pînă la moment, rămîne incert aportul avocatei Anastasia Maxian în acest dosar. Ori, (după cum s-a constatat) consultație juridică nu era necesară, cererea de chemare în judecată a fost întocmită personal de reclamantă, chiar și cererea de concretizare, înaintată după intervenirea avocatei, a fost olograf scrisă de Elena Bushueva. Deci, realitatea cheltuielilor prezintă serioase semne de întrebare și nu se poate aprecia la suma de 10000 lei. În aceeași ordine de idei, instanța punctează că suma solicitată cu acest titlu este exagerată, ținînd cont de specificul cazului, obiectul cunoscut și extrem de simplu, dar și munca efectiv prestată de către avocata stagiară Anastasia Maxian.

Ținînd cont de materialele dosarului, instanța reține că nu este justificată încasarea unei sume atît de mari pentru compensarea cheltuielilor de asistenţă juridică, deoarece acțiunea a fost admisă parțial, volumul de lucru a fost unul redus, iar caracterul acestuia nu ţine de întocmirea a unui numări mare de acte, scrisori, de obţinerea anevoioasă unor probe, etc. Instanța conchide că problemele ridicate în litigiu nu prezintă o noutate juridică, iar lucrul pe dosar, nu i-a afectat avocatei capacitatea de a participa pe alte dosare.

Deopotrivă, instanța statuează că reprezentanta reclamantei nu a prezentat vreun raport al lucrărilor efectuate de avocată (de fapt, nici nu se atestă careva acțiuni pertinente). Astfel, cauza nefiind complicată și nouă pentru reclamantă, nu a fost necesară implicare suplimentară serioasă din partea avocatei.

Respectiv, instanța constată că Ion Jurea nu poate fi taxat pentru achitarea de către reclamantă pentru asistenţa juridică a unei sume semnificativ mai mari (în esență, este o metodă de a-l pedepsi suplimentar pe pîrît și de a obține o sumă exagerată din contul acestuia).

Așadar, având în vedere complexitatea cazului și acțiunile real întreprinse de către avocată, instanța conchide că suma de 1500 lei este pe deplin rezonabilă (cheltuieli pe care instanța le apreciază a fi necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime), iar excedentul achitat de către Elena Bushueva, urmează să fie suportat de către aceasta.

În corespundere cu art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Art. 83 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede că în acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

În conformitate cu pct. 1.9 din Legea taxei de stat nr. 213/2023, pentru cererile de chemare în judecată în cazul acțiunilor cu caracter nepatrimonial (sau al celor care nu urmează a fi evaluate), taxa de stat este de 250 lei.

Reieşind din faptul că pretenţia formulată de reclamanta Elena Bushueva cu privire la repararea prejudiciului moral este întemeiată parțial, avînd în vedere că la depunerea acţiunii reclamanta a fost scutită de drept (art. 85 alin. (1) și pct. 1.1.4 din anexa nr. 2 al Legii taxei de stat) de obligaţia de plată a taxei de stat, instanţa de judecată consideră necesar de a încasa de la Ion Jurea în contul bugetului de stat, suma de 250 lei cu titlu de taxă de stat.

în conformitate cu art. 38, 90, 94, 96, 98, 236, 238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată, –

h o t ă r ă ş t e :

Acțiunea Elenei Bushueva împotriva lui Ion Jurea cu privire la repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică, se admite parțial.

Se încasează de la Ion Jurea, născut la *****, cod numeric personal *****, domiciliat în mun. Orhei, *****, nr. 1, în beneficiul Elenei Bushueva, născută la ***** *****, cod numeric personal *****, domiciliată în mun. Orhei, *****, nr. 9, suma de 1500 (una mie cinci sute) lei cu titlu de prejudiciul moral și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1500 (una mie cinci sute) lei.

Se încasează de la Ion Jurea, născut la *****, cod numeric personal *****, domiciliat în mun. Orhei, *****, nr. 1, în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei.

Revendicarea cu privire la încasarea excedentului valorii prejudiciului moral și a cheltuielilor de asistență juridică, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile din data pronunţării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Orhei (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul /semnătura/ Eugeniu Ciubotaru
Copia corespunde originalului, judecător Eugeniu Ciubotaru